

Arrest

nr. 90 615 van 26 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat V. HERMANS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op en verstrekt volgende toelichting.

“Verwerende partij wenst in eerste instantie op te merken dat uit onderhavig verzoekschrift, zoals dit werd toegestuurd door de Raad, niet kan worden afgeleid op welke datum noch in welke omstandigheden onderhavig verzoekschrift precies werd verstuurd. Na onderhoud met de griffie van de Raad zou blijken dat onderhavig verzoekschrift, in tegenstelling tot wat wordt opgelegd door artikel 3, § 1, eerste lid, van het Koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, niet per aangetekende doch wel per gewone zending werd verstuurd. Aan de hand van ditzelfde onderhoud met de Raad werd tevens meegedeeld dat het niet aangetekend verzonden verzoekschrift van verzoekende partij, overeenkomstig vaststaande rechtspraak van de Raad van State, vaste datum zou hebben verkregen op 15 oktober 2012 nu het verzoekschrift pas op deze dag door de griffie van de Raad aangetekend werd verzonden

naar verwerende partij. 11 oktober 2012 was echter de uiterste datum voor het indienen van een beroep in onderhavige zaak. Nu het verzoekschrift van verzoekende partij slechts op 15 oktober 2012 vaste datum zou hebben verkregen, dient verwerende partij dan ook vast te stellen dat onderhavig laattijdig en bijgevolg kennelijk onontvankelijk lijkt te zijn (naar analogie: RvV. n° 66 735 van 19 september 2011).

Verwerende partij wenst er in dit verband volledigheidshalve nog op te wijzen dat artikel 3, § 1, eerste lid, van het Rechtsplegingsbesluit bepaalt dat alle processtukken aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden toegezonden bij ter post aangetekende brief. In het verslag aan de Koning wordt vermeld dat deze algemene regel is overgenomen uit artikel 84 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State en als bedoeling heeft “een vaste, onbetwistbare datum te hebben van de indiening van het processtuk”. In dat verslag wordt er ook op gewezen dat “een verzoekschrift of enig ander processtuk in beginsel niet geldig ter griffie kan worden neergelegd, noch in de brievenbus van de Raad (kan) gedeponereerd worden en evenmin bij gewone brief of anderszins, bijvoorbeeld bij taxipost (kan) toegezonden worden”. Deze bepaling houdt met andere woorden in dat enkel door de aantekening ter post vaste datum aan de indiening van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden gegeven (RVS nr. 215 498 van 3 oktober 2011).

In dit verband dient tevens de worden gewezen op artikel 131, 9°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zoals vervangen bij de wet van 13 december 2010 dewelke een “aangetekende zending” als volgt definieert:

“een dienst die op forfaitaire basis tegen de risico's van verlies, diefstal of beschadiging waarborgt, waarbij de afzender, in voorkomend geval op zijn verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van de bestelling van de postzending aan de geadresseerde.”

Artikel 131, 9° van dezelfde wet definieert een “gewone postzending” daarentegen als volgt:

“[een] geadresseerde zending in definitieve vorm die een aanbieder van postdiensten verzorgt. Naast brievenpost worden bijvoorbeeld als postzending aangemerkt: boeken, catalogi, kranten, tijdschriften en postpakketten die goederen met of zonder handelswaarde bevatten.” (RvSt n° 213 817 van 9 juni 2011).

Om uit te maken of het in casu om een aangetekende zending gaat zoals voorzien door artikel 3, § 1, eerste lid, van het Koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt zich dan ook de vraag of onderhavig verzoekschrift al dan niet tegen een ontvangstbewijs aan de Raad bezorgd werd. Daar uit het door de Raad toegestuurde verzoekschrift niet kan worden afgeleid of er in casu sprake is van een ontvangstbewijs, schikt verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad dienaangaande doch vraagt zij met aandrang de van toepassing zijnde wetbepalingen in aanmerking te nemen en onderhavig verzoekschrift zo nodig onontvankelijk te verklaren (naar analogie: RVS nr. 215 498 van 3 oktober 2011; RvSt n° 213 817 van 9 juni 2011 en RvV. nr. 66 735 van 19 september 2011)."

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 26 september 2012 per drager betekend werd op het adres "Transitcentrum Caricole, Tervuursesteenweg, 302, 1820 Steenokkerzeel". Het betreft dus een beroep dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) of die ter beschikking is gesteld van de regering. Bijgevolg moet het beroep tegen de bestreden beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid van voormelde wet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving ervan. De kwestieuze beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst.

De bestreden beslissing werd ter kennis gebracht op 26 september 2012. Derhalve is 11 oktober 2012 de uiterste datum waarop de verzoekende partij het beroep kon indienen.

Op 12 oktober 2012 ontvangt de Raad het verzoekschrift dat per gewone zending en dus niet per aangetekende zending werd verstuurd zoals artikel 3, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het

PR RvV) het nochtans vereist. Dit artikel bepaalt het volgende: *"Alle processtukken worden aan de Raad toegezonden bij ter post aangetekende brief."*

Uit het verslag aan de Koning inzake artikel 3 van het PR RvV blijkt onder meer dat de bedoeling van dit voorschrift is vaste datum te geven aan de aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegezonden processtukken. Het verslag stelt aldus: *"(...) Inzonderheid kan onder verwijzing naar een vaste rechtspraak van de Raad van State, worden aangenomen dat het met een niet ter post aangetekend verzoekschrift ingestelde beroep toch ontvankelijk is wanneer de ontvangst ervan door de Raad, binnen de voor het instellen van het beroep gestelde termijn vaste datum verkrijgt ten gevolge van een door de Raad ter post aangetekende verzending van een stuk van de procedure waarin melding wordt gemaakt van het niet-aangetekend verzonden stuk (b.v. de mededeling uitgaande van de griffie van een afschrift van het verzoekschrift aan de verwerende partij) (zie b.v. R.v.St., V., nr. 78.645, 10 februari 1999; R.v.St., A., nr. 100.857, 14 november 2001; R.v.St., S., nr. 101.894, 17 december 2001; R.v.St., I., nr. 106.429, 7 mei 2002; R.v.St., R.v.St., M. en cst., nr. 115.714, 11 februari 2003) of van een navolgend aangetekend schrijven van de verzoeker (zie b.v. R.v.St., X, nr 76.720, 29 oktober 1998)."*

De Raad wijst er echter op dat, in tegenstelling tot hetgeen wordt bepaald met betrekking tot de stukken uitgaande van de afdeling administratie van de Raad van State, met name dat *"(d)e processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen, (...) door de Raad van State verzonden (worden) bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding; (...)"* (artikel 84, § 1, tweede lid van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State), voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in artikel 39/57-1 van de vreemdelingenwet niet één, maar meerdere mogelijkheden zijn voorzien met betrekking tot de uitgaande stukken: *"De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen worden door de Raad verzonden bij ter post aangetekende brief, per bode met ontvangstbewijs of via elke andere bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toegelaten betekeniswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld. (...) wanneer toepassing moet worden gemaakt van de versnelde procedure zoals bepaald in artikel 39/77, of wanneer een partij woonplaats heeft gekozen bij een advocaat kunnen de in het eerste lid bedoelde processtukken, betekeningen, kennisgevingen en oproepingen rechtsgeldig geschieden per fax. (...)".*

Uit de samenlezing van het verslag aan de Koning inzake artikel 3 §1 PR RvV en artikel 39/57-1 van de vreemdelingenwet volgt dat hogervermelde vaste rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het verkrijgen van een vaste datum naar analogie kan worden toegepast op de stukken uitgaande van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin melding wordt gemaakt van het niet per aangetekend schrijven verzonden verzoekschrift en die werden verzonden op de manier die niet voor de Raad van State maar wel uitdrukkelijk voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is voorzien in het kader van de versnelde procedure, met name per fax.

Te dezen dient aan de hand van het rechtsplegingsdossier vastgesteld te worden dat het voormelde niet-aangetekend verstuurd stuk van de verzoekende partij vaste datum verkreeg op 12 oktober 2012 door de door de griffie van de Raad per faxbericht verstuurd brief, waarbij aan de bevoegde staatssecretaris melding wordt gemaakt van het voormelde verzoekschrift.

Er moet dus worden vastgesteld dat het slechts op 12 oktober 2012 vaste datum verkregen beroep laattijdig is (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144 929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671). Verzoekende partij voert geen tegenbewijs, noch een middel aan waaruit overmacht zou kunnen blijken. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Ook ter terechtzitting wordt geen overmacht aangetoond.

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER